Hymnus Vexilla Regis.

VExílla Regis pródeunt :
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pependit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium. Amen.

Vesperae Defunctorum.

Absolute incipitur ab Ant.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Psalmus 114.

DIléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam : * miséricors Dñus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur :

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. Hei mihi Dómine, * quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi :* et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dóminus custódit te * ab omni malo; custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. Si iniquitátes * observáveris Dómine, Dómine quis sustinébit?

PSALMUS. *De profúndis,* p. iij. Dein repetitur Ant. *Si iniquitátes.*

Ant. Opera * mánuum tuárum Dómine ne despícias.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum Dómine ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo, dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ant. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Canticum. *Magníficat,* p. [143].

Deinde repetitur Antiphona. *Omne.*

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus.

Pater noster, *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Sequens Psalmus non dicitur in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, neque in die obitus seu depositionis Defuncti.

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dñus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

In fine Psalmi:

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue Dómine ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Deus, qui inter apostólicos Sacerdótes, fámulos tuos pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur :

Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus : per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Aliæ Orationes pro Defunctis, p. [99] et seq.

Laudes Vespertinae seu Venerabilis Sacramenti.

HYMNUS, *Pange lingua*, p. [162].

Hymnus.

O Salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

Antiphona.

Ave verum Corpus natum ex María Vírgine;
Vere passum, immolátum in cruce pro hómine :

Cujus latus perforátum unda fluxit et sánguine.
Esto nobis prægustátum mortis in exámine.
O clemens!
O pie!
O Jesu, fili Maríæ.

Antiphona.

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur : recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia : et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

SEQ. *Lauda Sion*, p. 312.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens : Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis Presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

¶ Panis angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cælicus figúris términum :
O res mirábilis, mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem quam inhábitas. Amen.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem;

Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.
O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

Ante benedictionem.

Tantum ergo, p. [163].

℣. Panem de cælo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Oratio. Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Post benedictionem.

Adorémus in ætérnum sanctíssimum Sacraméntum.

Ps. Laudáte Dóminum omnes Gentes : laudáte eum omnes pópuli :

Adorémus, *etc.*

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : et véritas Dómini manet in ætérnum.

Adorémus, *etc.*

Glória Patri, *etc.*

Preces in honorem B. Mariae Virg.

HYMNUS, *Ave maris stella*, p. [152]

Antiphonæ B. M. V. pro tempore, p. [149].

Prosa.

Invioláta, íntegra et casta es María,
Quæ es effécta fúlgida cæli porta,
O Mater alma Christi caríssima!
Súscipe pia laudum præcónia.
Nostra ut pura péctora sint et córpora.
Te nunc flágitant devóta corda et ora.
Tua per precáta dulcísona,
Nobis ímpetres véniam per sæcula.
O benígna! O Regína! O María!
Quæ sola invioláta permansísti.

Versus.

Tota pulchra es, María, et mácula originális non est in te.
Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel.
Tu honorificéntia pópuli nostri, tu advocáta peccatórum.
O María! o María! Virgo prudentíssima!
Mater clementíssima, ora pro nobis.
Intercéde pro nobis ad Dóminum Jesum Christum.

SEQ. *Stabat Mater*, p. 414.

Antiphona.

Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper Virgo gloriósa et benedícta.

Pro Summo Pontifice.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N.

℟. Dóminus consérvet eum et vivíficet eum; et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio. DEUS ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice : da ei quæsumus verbo et exémplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Christum, *etc.*

℟. Amen.

Vel Antiphona :

Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ;

℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Oratio ut supra.